

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1647**(2016. gada 13. septembris),**

ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Vjetnamā un kurus ražo *Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd.* un tā saistītais uzņēmums *Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd,* un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību ("LESD") un jo īpaši tā 266. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ("pamatregula") ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. pantu un 14. pantu,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

- (1) 2006. gada 23. martā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 553/2006 ⁽²⁾ par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") un Vjetnamas izcelsmes apavu ievadumiem, kuriem ir ādas virsa ("apavi") ("pagaidu regula").
- (2) Ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 ⁽³⁾ Padome uzlika galīgo antidempinga maksājumu no 9,7 % līdz 16,5 % apmērā divu gadu garumā tādu konkrētu Vjetnamas un ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa ("Padomes Regula (EK) Nr. 1472/2006" jeb "apstrīdētā regula").
- (3) Padome ar Regulu (EK) Nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ paplašināja galīgos antidempinga pasākumus, kas noteikti tādu konkrētu ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un tos attiecināja arī uz importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala ("Makao") un ir deklarēts vai nav deklarēts kā Makao ĪPA izcelsmes ražojums.
- (4) Pēc 2008. gada 3. oktobrī ⁽⁵⁾ uzsāktās termiņbeigu pārskatīšanas Padome ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009 ⁽⁶⁾ ("Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009") pagarināja antidempinga pasākumus vēl par 15 mēnešiem, proti, līdz 2011. gada 31. martam, kad pasākumu termiņš beidzās.

⁽¹⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 23. marta Regula (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu ievadumiem, kuriem ir ādas virsa (OV L 98, 6.4.2006., 3. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2006. gada 5. oktobra Regula (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 6.10.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 388/2008, ar ko galīgos antidempinga pasākumus, kas ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 noteikti tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, paplašina un attiecinā uz tāda paša ražojuma importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala un ir deklarēts vai nav deklarēts kā Makao īpašās pārvaldes apgabala izcelsmes ražojums (OV L 117, 1.5.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 251, 3.10.2008., 21. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecinā arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV L 352, 30.12.2009., 1. lpp.).

- (5) *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd un Risen Footwear (HK) Co Ltd, kā arī Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("pieprasījuma iesniedzēji") apstrīdēja apstrīdēto regulu Pirmās instances tiesā (tagad – Vispārējā tiesa). Vispārējā tiesa noraidīja šīs prasības ar 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 *Brosmann Footwear (HK)* un citi/Padome (Krājums, II-671. lpp.) un 2010. gada 4. marta spriedumu apvienotajās lietās T-407/06 un T-408/06 *Zhejiang Aokang Shoes un Wenzhou Taima Shoes/Padome* (Krājums, II-747. lpp.).
- (6) Pieprasījuma iesniedzēji iesniedza apelācijas sūdzību par minētajiem spriedumiem. Tiesa ar 2012. gada 2. februāra spriedumu lietā C-249/10 *P Brosmann un citi* un ar 2012. gada 15. novembra spriedumu lietā C-247/10 *P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("*Brosmann un Aokang spriedumi*") atcēla šos spriedumus. Tiesa nosprieda, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā bija lēmusi, ka Komisijai nebija pienākuma izvērtēt neatlasītu uzņēmēju iesniegtos tirgus ekonomikas režīma ("TER"/"TES") pieprasījumus saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu (Tiesas sprieduma lietā C-249/10 P 36. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-247/10 P 29. un 32. punkts).
- (7) Tad Tiesa pasludināja spriedumu pēc būtības. Tā nosprieda: "[...] Komisijai bija jāizskata pamatotie iesniegumi, ko tai iesniegušas apelācijas sūdzības iesniedzējas atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktam, lūdzot tām piešķirt TES apstrīdētajā regulā aplūkojamās antidempinga procedūras ietvaros. Turpinājumā ir jākonstatē, ka nav izslēgts, ka šādas izskatīšanas rezultātā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējam varētu tikt noteikts galīgais antidempinga maksājums, kurš atšķirtos no maksājuma 16,5 % apmērā, kas tām ir piemērojams atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 3. punktam. No šīs pašas normas izriet, ka attiecībā uz vienīgo atlasīto Ķīnas uzņēmēju, kam piešķirts TES, ticis noteikts galīgais antidempinga maksājums 9,7 % apmērā. Kā izriet no šā sprieduma 38. punkta, ja Komisija būtu konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, tām, ja individuālās dempinga starpības aprēķins nebūtu iespējams, būtu arī jāpiemēro pēdējā minētā likme" (sprieduma lietā C-249/10 P 42. punkts un sprieduma lietā C-247/10 P 36. punkts).
- (8) Rezultātā Tiesa atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz attiecīgajiem pieprasījuma iesniedzējiem.
- (9) Komisija 2013. gada oktobrī, publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁷⁾, paziņoja, ka tā ir nolēmusi atsākt antidempinga procedūru tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam pieprasījuma iesniedzēji lielākoties darbojušies tirgus ekonomikas apstākļos, un aicināja ieinteresētās personas iesaistīties un pieteikties.
- (10) Padome 2014. gada martā ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/149/ES ⁽⁸⁾ noraidīja Komisijas priekšlikumu Padomes īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd un Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, un izbeidza procedūru saistībā ar minētajiem ražotājiem. Padome uzskatīja – tā kā importētāji bija nopirkuši apavus no tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem kompetentās valsts iestādes bija atmaksājušas attiecīgos muitas nodokļus, pamatojoties uz Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽⁹⁾ ("*Kopienas Muitas kodekss*") 236. pantu, šie importētāji bija ieguvuši tiesisko paļāvību uz apstrīdētās regulas 1. panta 4. punkta pamata, kā rezultātā Kopienas Muitas kodeksa ⁽¹⁰⁾ noteikumi, un jo īpaši tā 221. pants, bija kļuvuši piemērojami nodokļu iekasēšanai.
- (11) Trīs attiecīgā ražojuma importētāji *C&J Clark International Ltd* ("*Clark*"), *Puma SE* ("*Puma*") un *Timberland Europe B.V.* ("*Timberland*") ("attiecīgie importētāji") savu valstu tiesās apstrīdēja antidempinga pasākumus, kas uzlikti konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, atsaucoties uz 5. līdz 7. apsvērumā minēto judikatūru, un minētās tiesas lūdza Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šiem jautājumiem.

⁽⁷⁾ OVC 295, 11.10.2013., 6. lpp.

⁽⁸⁾ Padomes 2014. gada 18. marta Īstenošanas lēmums 2014/149/ES, ar ko noraida priekšlikumu Īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd un Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, OV L 82, 20.3.2014., 27. lpp.

⁽⁹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ No 2016. gada 1. maija ir stājies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu ("SMK"), ar ko aizstāj KMK; (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.). Pamatnoteikumi, kas attiecas uz šo lietu, nav mainījušies.

- (12) Apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* Tiesa atzina Regulas (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1294/2009 par spēkā neesošām tiktāl, ciktāl Eiropas Komisija nenovērtēja TER un individuālā režīma ("IR") pieprasījumus, ko iesnieguši neatlasīti ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji ("spriedumi"), neievērojot prasības, kas noteiktas Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 ⁽¹⁾, 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā un 9. panta 5. punktā.
- (13) Trešajā lietā, proti, C-571/14, *Timberland Europe B.V.* pret *Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond*, 2016. gada 11. aprīlī Tiesa pēc dalībvalsts iesniedzējtiesas pieprasījuma nolēma izņemt lietu no reģistra.
- (14) LESD 266. pantā noteikts, ka iestādēm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumus. Gadījumā, ja tiek atcelts iestāžu pieņemts akts saistībā ar administratīvu procedūru, tādu kā antidempings, Tiesas sprieduma izpilde ietver atceltā akta aizstāšanu ar jaunu aktu, kurā ir novērsta Tiesas konstatētā nelikumība ⁽²⁾.
- (15) Saskaņā ar Tiesas judikatūru procedūru atceltā akta aizstāšanai drīkst atsākt tajā posmā, kurā nelikumība notikusi ⁽³⁾. Konkrētāk tas nozīmē, ka tāda akta atcelšana, ar kuru izbeidz administratīvu procedūru, neietekmē tādas sagatavošanās darbības kā antidempinga procedūras uzsākšanu. Ja tiek atcelta regula, ar kuru nosaka galīgos antidempinga pasākumus, tas nozīmē, ka pēc akta atcelšanas antidempinga procedūra vēl nav pabeigta, jo akts, kas pabeidz antidempinga procedūru, vairs Savienības tiesību sistēmā nepastāv ⁽⁴⁾, izņemot gadījumus, kad nelikumība notikusi uzsākšanas posmā.
- (16) Izņemot faktu, ka iestādes nenovērtēja TER un IR pieprasījumus, ko iesnieguši neatlasītie ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji, visi pārējie Regulā (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1294/2009 izdarītie secinājumi paliek spēkā.
- (17) Šajā lietā nelikumība notika pēc uzsākšanas posma. Tāpēc Komisija nolēma atsākt pašreizējo antidempinga procedūru, kas spriedumu rezultātā joprojām nebija pabeigta, tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam, kas bija izmeklēšanas periods izmeklēšanā, kuras rezultātā tika uzlikti (1). un (2). apsvērumā minētie galīgie maksājumi ("sākotnējā izmeklēšana"), attiecīgie ražotāji eksportētāji lielākoties darbojušies tirgus ekonomikas apstākļos. Komisija turklāt attiecīgā gadījumā pārbaudīja, vai attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem bija tiesības uz IR saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu tās redakcijā pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 765/2012 stāšanās spēkā ⁽⁵⁾ ("pamatregula pirms grozījumu stāšanās spēkā") ⁽⁶⁾.
- (18) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1395 ⁽⁷⁾ Komisija atkārtoti uzlika galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasēja pagaidu maksājumu, ko piemēro *Clark* un *Puma* īstenotam tādu konkrētu ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo trīspadsmit Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuri iesniedza TER un IR pieprasījumus izmeklēšanā, kuras rezultātā tika uzlikts galīgais maksājums ("sākotnējā izmeklēšana"), bet kuri netika atlasīti šīs izmeklēšanas laikā.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 1988. gada 26. aprīļa spriedumi apvienotajās lietās 97, 193, 99 un 215/86 *Asteris AE un citi un Grieķijas Republika/Komisija, Recueil*, 2181. lpp., 27. un 28. punkts.

⁽³⁾ Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedums lietā C-415/96 *Spānija/Komisija, Recueil*, I-6993. lpp., 31. punkts; Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 *P Industrie des Poudres Sphériques/Padome, Recueil*, I-8147. lpp., 80.–85. punkts; Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-301/01 *Alitalia/Komisija, Krājums*, II-1753. lpp., 99. un 142. punkts; Vispārējās tiesas 2011. gada 12. maija spriedums apvienotajās lietās T-267/08 un T-279/08 *Région Nord-Pas de Calais/Komisija, Krājums*, II-1999. lpp., 83. punkts.

⁽⁴⁾ Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedums lietā C-415/96 *Spānija/Komisija, Recueil*, I-6993. lpp., 31. punkts; Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 *P Industrie des Poudres Sphériques/Padome, Recueil*, I-8147. lpp., 80.–85. punkts.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regula (ES) Nr. 765/2012, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 237, 3.9.2012., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 765/2012 2. pantu grozījumi, kas iekļauti šajā grozījumu regulā, attiecināmi tikai uz izmeklēšanām, kas uzsāktas pēc minētās regulas stāšanās spēkā. Taču pašreizējā izmeklēšana tika uzsākta 2005. gada 7. jūlijā (OV C 166, 7.7.2005., 14. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2016. gada 18. augusta Īstenošanas regula (ES) 2016/1395, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV L 225, 19.8.2016., 52. lpp.).

- (19) *Clark, Puma* un *Timberland* importam no Vjetnamas Komisija novērtēja TER un IR pieprasījumus, kurus iesniedza atbilstošie neatlasītie ražotāji eksportētāji, kuri šādus pieprasījumus bija iesnieguši arī sākotnējā izmeklēšanā.
- (20) Attiecībā uz *Timberland* veikto importu viens no diviem lietā C-571/14 minētajiem Ķīnas piegādātājiem – *General Shoes Ltd* – faktiski veica uzņēmējdarbību Vjetnamā, un šajā gadījumā tiek tā vērtēts. Kā minēts turpmāk tekstā iekļautajā 144. apsvērumā, to vēlāk apstrīdēja Eiropas Sporta preču nozares federācija ("FESI"), kas apgalvoja, ka *General Shoes Ltd* patiesībā ir Ķīnas piegādātājs.

B. TIESAS SPRIEDUMU APVIENOTAJĀS LIETĀS C-659/13 UN C-34/14 PAR IMPORTU NO VJETNAMAS ĪSTENOŠANA

- (21) Komisijai ir iespēja labot tos apstrīdētās regulas aspektus, kuru dēļ tā tika atcelta, vienlaikus atstājot negrozītas tās novērtējuma daļas, kuras spriedums⁽¹⁸⁾ neietekmē.
- (22) Šīs regulas mērķis ir labot tos apstrīdētās regulas aspektus, par kuriem tika konstatēts, ka tie ir nesaderīgi ar pamatregulu, un kuri tādējādi tika atzīti par spēkā neesošiem attiecībā uz konkrētiem ražotājiem eksportētājiem no Vjetnamas.
- (23) Visi pārējie konstatējumi, kas ietverti apstrīdētajā regulā un ko Tiesa neatzina par spēkā neesošiem, paliek spēkā un ar šo tiek iestrādāti šajā regulā.
- (24) Tāpēc turpmākie apsvērumi attiecas tikai uz jauno novērtējumu, kas nepieciešams spriedumu izpildei.
- (25) Komisija izvērtēja, vai ražotāji eksportētāji no Vjetnamas, *Clark, Puma* un *Timberland* piegādātāji, kas iesniedza TER un/vai IR pieprasījumus konkrētajā izmeklēšanā, laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam bija lielākoties darbojušies TER un IR apstākļos. Šis izvērtēšanas nolūks ir precizēt apmēru, kādā šie trīs importētāji ir tiesīgi saņemt antidempinga maksājuma atmaksu, kas veikta saistībā ar antidempinga maksājumiem par to Vjetnamas piegādātāju eksportu, kuri pieprasīja TER un/vai IR.
- (26) Ja analīzes rezultātā atklāsies, ka Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem, kuru eksportam bija piemērojams antidempinga maksājums, kurus veica kāds no trim importētājiem, jāpiemēro TER vai IR, attiecīgajam ražotājam eksportētājam būtu jāaprēķina individuāla maksājuma likme un maksājuma atmaksas summa būtu summa, kas atbilstu starpībai starp veikto maksājumu, t. i., 10 %, un attiecīgajam ražotājam eksportētājam aprēķināto individuālo maksājuma likmi, ja tāda ir.
- (27) Taču, ja šādu TER un IR pieprasījumu analīze atklās, ka gan TER, gan IR būtu jānoraida, antidempinga maksājuma atmaksu nevar piemērot.
- (28) Kā paskaidrots 12. apsvērumā, Tiesa atzina par spēkā neesošu apstrīdēto regulu un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009 attiecībā uz četrpadsmit Vjetnamas ražotāju eksportētāju, t. i., *Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd., Freetrend Industrial Ltd.* un tās saistīto uzņēmumu *Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.* ("attiecīgie ražotāji eksportētāji"), uz Savienību eksportētiem konkrētiem apaviem, ko importēja *C&J Clark International Ltd, Puma SE* un *Timberland Europe B.V.* tiktāl, ciktāl Komisija neizvērtēja TER un IR pieprasījumus, kurus iesniedza, *inter alia*, ražotāji eksportētāji Vjetnamā.

⁽¹⁸⁾ Lieta C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques (IPS)/Padome*, Recueil 2000, I-8147. lpp.

- (29) Šā iemesla dēļ Komisija, pirmkārt, izvērtēja minēto četrpadsmit ražotāju eksportētāju TER un IR pieprasījumus, lai noteiktu maksājuma likmi, kas piemērojama to īstenotajam eksportam. Novērtējums rādīja, ka iesniegtā informācija nebija pietiekama, lai pierādītu, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji darbojušies tirgus ekonomikas apstākļos vai ka tie kvalificējas individuāla režīma piemērošanai (sīkāk paskaidrojums ir 30. un turpmākajos apsvērumos).

1. TER pieprasījumu izskatīšana

- (30) Ir jāuzsver, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kas vēlas iegūt TER saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Šajā sakarā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, kā minēts šajā tiesību normā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Attiecīgi Savienības iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa piešķiršanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Savienības iestādēm ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā noteiktie kritēriji, lai ražotājam tiktu piešķirts TER, un Savienības judikatūrai ir jāpārbauda, vai šajā izvērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (sprieduma lietā C-249/10 P 32. punkts un sprieduma lietā C-247/10 P 24. punkts).
- (31) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu ražotājam eksportētājam būtu jāatbilst visiem pieciem kritērijiem, kas uzskaitīti šajā pantā, lai tam tiktu piešķirts TER. Tādēļ Komisija uzskatīja, ka neatbilstība vismaz vienam kritērijam bija pietiekama, lai atteiktu TER pieprasījumu.
- (32) Neviens no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nespēja pierādīt atbilstību 1. kritērijam (Uzņēmējdarbības lēmumi). Konkrētāk, astoņu ražotāju eksportētāju (V1, V2, V4, V7, V8, V9, V13, V14) iesniegtā informācija norādīja, ka valsts izdarījusi ievērojamu spiedienu uz uzņēmējdarbības lēmumiem. Pārējie seši ražotāji eksportētāji nespēja iesniegt būtisku un pilnīgu informāciju (piemēram, pierādījumus par uzņēmuma struktūru un kapitālu, pierādījumus par pārdošanas datiem pašu valstī, pierādījumus par direktoru iecelšanu amatā u. c.), lai pierādītu, ka viņu uzņēmējdarbības lēmumi tika pieņemti saskaņā ar tirgus situāciju, bez izteiktas valsts ietekmes.
- (33) Desmit uzņēmumi (V1, V2, V3, V5, V6, V7, V9, V10, V11, V12) neatbilda 2. kritērijam (Grāmatvedības uzskaitē), jo viņi neiesniedza skaidru pamata grāmatvedības pārskatu kopumu. Novērotās nepilnības bija revidētu pārskatu vai auditoru ziņojumu trūkums, nopietnas problēmas, uz kurām savos ziņojumos norādīja auditori (piemēram, neatbilstība starptautiskajiem grāmatvedības uzskaites standartiem), un ar aizņēmumiem saistītas pretrunas konkrētos apgalvojumos, kas sniegti TER pieprasījuma formā, un finanšu pārskatos. Pārējiem četriem uzņēmumiem 2. kritērijs netika izvērtēts 31. apsvērumā minēto iemeslu dēļ.
- (34) Vērtējot atbilstību 3. kritērijam (Līdzekļi un pārnēsājumi), konstatēts, ka astoņi ražotāji eksportētāji (V2, V4, V5, V7, V8, V10, V11, V12) nespēja sniegt pilnīgu informāciju (piemēram, pierādījumus par uzņēmuma īpašumā esošajiem līdzekļiem un zemes lietošanas tiesībām, paskaidrojumus par ienākumu nodokļa nemaksāšanu), lai pierādītu, ka no ārpusstingrus ekonomikas sistēmas netika pārnesti izkropļojumi. Pārējiem sešiem uzņēmumiem 3. kritērijs netika izvērtēts 31. apsvērumā minēto iemeslu dēļ.
- (35) 31. apsvērumā minēto iemeslu dēļ nevienam no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem netika izvērtēts 4. kritērijs (Bankrots un īpašuma tiesības) un 5. kritērijs (Valūtas kursa pārrēķini).
- (36) Ņemot vērā augstāk minēto, Komisija secināja, ka nevienam no četrpadsmit Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem nevajadzētu piešķirt TER, un informēja par to attiecīgos ražotājus eksportētājus, kuri tika aicināti iesniegt piezīmes. Minētie četrpadsmit Vjetnamas ražotāji eksportētāji komentārus nesniedza.
- (37) Tādēļ neviens no šiem četrpadsmit Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem nav izpildījis pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktos kritērijus, un tāpēc TER tiem visiem tika atteikts.

2. IR pieprasījumu izskatīšana

- (38) Atbilstīgi pamatregulas 9. panta 5. punktam (pirms grozījumiem), ja piemēro tās pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālo maksājumu nosaka eksportētājiem, kas var pierādīt atbilstību visiem pamatregulas 9. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem (pirms grozījumiem).
- (39) Kā minēts 30. apsvērumā, ir jāuzsver, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kas vēlas iegūt IR saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (pirms grozījumiem). Šādā nolūkā 9. panta 5. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka iesniegtajam pieprasījumam jābūt pienācīgi pamatotam. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienības iestādēm nav jāpierāda, ka eksportētājs neatbilst noteiktajiem šā statusa piešķiršanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Savienības iestādēm ir jāizvērtē, vai attiecīgā eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem) paredzētie kritēriji IR piešķiršanai.
- (40) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (pirms grozījumiem) eksportētājiem būtu jāpierāda, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu prasību, ka ir izpildīti visi pieci šajā pantā uzskaitītie kritēriji, lai tiem varētu piešķirt IR.
- (41) Tādēļ Komisija uzskatīja, ka neatbilstība vismaz vienam kritērijam bija pietiekama, lai noraidītu IR pieprasījumu.
- (42) Pieci kritēriji ir šādi:
- a) ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem vai kopuzņēmumiem, eksportētāji var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;
  - b) eksporta cenas un apjoms, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;
  - c) lielākā daļa akciju pieder privātpersonām; valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmējdarbība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts ietekmes;
  - d) valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū; un
  - e) valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.
- (43) Visi četrpadsmit Vjetnamas ražotāji eksportētāji, kas pieprasīja TER, iesniedza arī IR pieprasījumus gadījumā, ja viņiem netiktu piešķirts TER.
- (44) Četri ražotāji eksportētāji (uzņēmumi V6, V12, V13, V14) nespēja izpildīt 1. kritēriju (Kapitāla repatriācija), jo viņi nesniedza pienācīgi pamatotus pierādījumus tam, ka repatriācija ir atļauta.
- (45) Neviens no attiecīgajiem četrpadsmit ražotājiem eksportētājiem nespēja pierādīt savu atbilstību 2. kritērijam (Brīvi noteikti eksporta apjomi un cenas). Konkrētāk, deviņiem ražotājiem eksportētājiem (uzņēmumiem V1, V2, V4, V7, V8, V9, V10, V13, V14) to uzņēmumu statūtos, investīciju licencēs vai uzņēmējdarbības licencēs ir noteikts ražotspējas ierobežojums, un tādēļ tie nespēja pierādīt, ka uzņēmējdarbības lēmumi, piemēram, eksporta apjoms, ir noteikts, reaģējot uz tirgus situāciju, ko nosaka piedāvājums un pieprasījums. Pārējie ražotāji eksportētāji nenodarbojās ar tirdzniecību vietējā tirgū un nesniedza papildu paskaidrojumus, tādēļ tie nav pierādījuši, ka tas nav saistīts ar valsts iejaukšanos.

- (46) Vērtējot atbilstību 3. kritērijam (Uzņēmums – tā galvenā vadība un akcijas – ir pietiekami neatkarīgi no valsts iejaukšanās), tika konstatēts, ka divi ražotāji eksportētāji (uzņēmumi V2, V8) daļēji atrodas valstij piederošu uzņēmumu īpašumā. Lielāka daļa viena ražotāja eksportētāja (uzņēmuma V2) daļu nepiederēja privātpersonām, kā to nosaka 3. kritērijs. Turklāt tika konstatēts, ka attiecīgo valstij piederošo uzņēmumu norīkote valdes locekļi abos uzņēmumos spēja apturēt jebkuru attiecīgās valdes lēmumu. Tādēļ abi ražotāji eksportētāji nespēja pierādīt, ka tie bija pietiekami neatkarīgi no valsts ietekmes.
- (47) Tādēļ neviens no četrpadsmit Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem nav izpildījis pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem) noteiktos kritērijus, un tāpēc IR tiem visiem tika atteikts.
- (48) Tādējādi šiem ražotājiem eksportētājiem Regulas (EK) Nr. 1472/2006 piemērošanas laika posmā būtu jāuzliek atlikušais antidempinga maksājums, kādu piemēro Vjetnamai. Minētās regulas piemērošanas laika posms sākotnēji bija no 2006. gada 7. oktobra līdz 2008. gada 7. oktobrim. Pēc termiņa beigu pārskatīšanas uzsākšanas šo laika posmu 2009. gada 30. decembrī pagarināja līdz 2011. gada 31. martam. Spriedumos konstatēta nelikumība, ka Savienības iestādes nenoskaidroja, vai tiem ražojumiem, ko ražo attiecīgie ražotāji eksportētāji, būtu jāpiemēro atlikušais maksājums vai individuālais maksājums. Pamatojoties uz Tiesas konstatēto nelikumību, nav juridiska pamata attiecīgo ražotāju eksportētāju ražojumus atbrīvot no jebkādiem antidempinga maksājumiem. Jaunajā aktā, ar ko novērs Tiesas konstatēto nelikumību, tādējādi tikai atkārtoti jānovērtē piemērojamā antidempinga maksājuma likme, nevis paši antidempinga pasākumi.
- (49) Tā kā ir secināts, ka atlikušais maksājums atkārtoti būtu jāuzliek attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem ar tādu likmi, kādu sākotnēji noteica ar apstrīdēto Regulu un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009, tad nav nepieciešams izdarīt grozījumus Padomes Regulā (EK) Nr. 388/2008. Šī regula paliek spēkā.

C. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES PĒC INFORMĀCIJAS IZPAUŠANAS

- (50) Ieinteresētās personas tika informētas par iepriekš minētajiem faktiem un secinājumiem, tām dots laiks to komentēšanai. FESI un viens importētājs pieteicās un iesniedza piezīmes. FESI piezīmes tika iesniegtas arī *Puma SE* un *Timberland Europe BV*. vārdā.

Iespējamie trūkumi procedūrā

- (51) FESI apgalvoja, ka šajā sprieduma īstenošanā tika pieļautas vairākas procesuālas kļūdas. FESI norādīja, ka attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumi jau tika pārbaudīti, un informācija tika izpausta pirms 2015. gada 3. decembra Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE*, kā arī tika atklāts Komisijas nodoms atkārtoti uzlikt apavu importam galīgos antidempinga maksājumus 16,5 % apmērā. Tādēļ šie novērtējumi tikuši veikti bez juridiska pamata un apsteiguši gaidāmo Tiesas spriedumu.
- (52) Komisija nepiekrīt augstāk minētajam apgalvojumam, jo tā tikai sagatavoja iespējama nākotnes sprieduma īstenošanu. Šāda sagatavošana nodrošinātu veiksmīgu pārvaldību šādu iemeslu dēļ: pirmkārt, ir neapstrīdami, ka Komisijai vajadzēja izvērtēt TER/IR pieprasījumus. Tobrīd vienīgais neatrisinātais jautājums šajā tiesvedībā bija par to, vai nesaistīts importētājs, piemēram, *Clark*, *Puma* un *Timberland*, var atsaukties uz minēto nelikumību. Šis nepārprotamās jā/nē situācijas dēļ Komisija izņēmuma kārtā varēja labi sagatavoties gadījumam, ja šajā jautājumā tiktu pasludināts negatīvs spriedums. Otrkārt, bija nepieciešama ātra sprieduma īstenošana, lai nodrošinātu valstu muitas dienestu spēju ātri apstrādāt iesniegtos atmaksas pieprasījumus un lai nodrošinātu juridisko noteiktību visiem uzņēmējiem. Jebkāda ietekme uz Tiesas spriedumu bija izslēgta, jo šis spriedums attiecās uz citu priekšmetu (t. i., vai importētāji var atsaukties uz ražotāju eksportētāju tiesībām pieprasīt TER/IR pieprasījumu novērtēšanu).

- (53) *FESI* arī apgalvoja, ka paziņojums par sprieduma īstenošanu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 *C&J Clark International Limited* un *Puma SE*, kas publicēts 2016. gada 17. martā⁽¹⁹⁾, nevarēja atrisināt iepriekš minētās procesuālās kļūdas, jo tas nenodrošināja ieinteresētajām personām vērā ņemamu iespēju īstenot savas aizstāvēšanās tiesības.
- (54) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka tai būtu bijis jāsaņem piekļuve pilnajiem sākotnējās izmeklēšanas datiem un ka attiecīgo ražotāju eksportētāju nosaukumus nevajadzēja anonimizēt dokumentos, ar kuriem tai tika izpausta informācija.
- (55) Secinājumos *FESI* apgalvoja, ka, pieļaujot iepriekš minētās procesuālās kļūdas, Komisija ir pārkāpusi ES pamata tiesisko regulējumu un tādējādi ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras.
- (56) Sprieduma īstenošanas paziņojums tika publicēts, lai veicinātu pārskatāmību saskaņā ar Komisijas pārskatāmības politiku tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanās, un pēc Uzklaušanās amatpersonas pieprasījuma, kas tika iesniegts pēc uzklaušanas, kurā piedalījās viena no personām, kas iesniedza jautājumu. Komisija turpina uzskatīt, ka minētā publikācija, stingri vērtējot, nebija juridiski nepieciešama. Jebkurā gadījumā, pat ja tas bija nepieciešams, *quod non*, lai nodrošinātu pienācīgu procesu un tiesības tikt uzklautam, minētās prasības ir izpildītas ar publikāciju un faktu, ka visām Pusēm tiek sniegta iespēja izteikt piezīmes par to.
- (57) Piekļuve visiem sākotnējās izmeklēšanas datiem tika nodrošināta, lai gan Komisija neuzskata par iespējamu, ka jebkura veida cita informācija, izņemot attiecīgo ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, varētu būt nozīmīga pašreizējā tiesvedībā. Ražotāju eksportētāju nosaukumu anonimizācija bija nepieciešama, lai nodrošinātu to konfidenciālo uzņēmējdarbības datu aizsardzību; taču pēc pieprasījuma ieinteresētās personas (importētāji) tika informētas par to, kuri bija to importētāji.
- (58) Šo iemeslu dēļ visi prasījumi, kas attiecināmi uz procesuālajiem trūkumiem, tiek noraidīti.

Juridiskais pamatojums antidempinga procedūras atsākšanai

- (59) *FESI* apgalvoja, ka pašreizējai sprieduma īstenošanai nebija juridiska pamatojuma. Tās jo īpaši apgalvoja, ka LESD 266. pants nav piemērojams, jo galīgo pasākumu termiņš apaviem beidzās 2011. gada 31. martā, un tādēļ nav ilgstošas ietekmes, kas izriet no šo pasākuma nelikumības. Ieinteresētās personas apgalvoja, ka LESD 266. pants nav paredzēts, lai ar atpakaļejošu spēku novērstu nelikumības pasākumos, kuriem beidzies termiņš. Šo uzskatu pastiprinātu LESD 263. un 265. pants, kuri nosaka laika ierobežojumus Savienības iestāžu nelikumīgu darbību un bezdarbības apstrīdēšanai. Pašreizējai pieejai nav bijuši precedenti, un Komisija arī nenorādīja pamatojumu un neminēja judikatūru, kas atbalstītu tās LESD 266. panta interpretāciju.
- (60) *FESI* vēl apgalvoja, ka šajā gadījumā izmeklēšanu nav iespējams atsākt no tā brīža, kad saskaņā ar LESD 266. pantu iestājās nelikumība, jo Tiesa konstatēja ne tikai pamatojuma trūkumu, bet arī nelikumību attiecībā uz vienu no galvenajām pamatregulas tiesību normām, kas ietekmē visu novērtējumu par dempingu iesaistīto ražotāju eksportētāju gadījumā.
- (61) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka pasākumu, kuriem beidzies termiņš, labošana ar atpakaļejošu spēku, pārkāpj tiesiskās palāvēšanas aizsardzības principu. Tās apgalvoja, ka, pirmkārt, ieinteresētās personas būtu saņēmušas apliecinājumu,

⁽¹⁹⁾ Paziņojums par sprieduma īstenošanu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 *C&J Clark International Limited* un *Puma SE*, kuri attiecas uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV C 101, 17.3.2016., 13. lpp.).

ka pasākumu termiņš beidzās 2011. gada 31. martā, un, ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš sākotnējās izmeklēšanas, ieinteresētajām personām bija tiesības uz tiesisko palāvību, ka sākotnējā izmeklēšana netiks atsākta vai atvērta no jauna. Otrkārt, jau pats fakts, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā TER pieprasījumi netika izmeklēti triju mēnešu laikā, Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem sniedza juridisko noteiktību, ka to TER pieprasījumi tik tiešām netiks izskatīti. Visbeidzot, ieinteresētās personas apgalvoja, ka, ņemot vērā ilgus laika posmus, kas ir pagājuši, izmeklēšanas atsākšana pārkāpa vispārējo noilguma vai ierobežojumu principu, kas piemērojams visiem tiesiskajiem kontekstiem.

- (62) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka ne *LESD* 266. pants, ne pamatregula neļauj ar atpakaļejošu spēku atkārtoti uzlikt galīgo maksājumu 10 % apmērā attiecīgo Vjetnamas izcelsmes ražotāju eksportētāju importam.
- (63) Attiecībā uz apgalvojumu, ka attiecīgo pasākumu termiņš beidzās 2011. gada 31. martā, Komisija neuzskata, ka pasākumu termiņa beigām būtu kāda saistība ar iespēju Komisijai pieņemt jaunu tiesību aktu, lai aizstātu atcelto aktu, izpildot spriedumu, ar kuru sākotnējais akts tiek atcelts. Saskaņā ar 15. apsvērumā minēto judikatūru administratīvā procedūra būtu jāatsāk no tā brīža, kad notika nelikumība.
- (64) Tāpēc antidempinga procedūra tā akta atcelšanas rezultātā, ar kuru procedūras tika izbeigtas, vēl joprojām nav pabeigta. Komisijai ir pienākums noslēgt procedūru, jo pamatregulas 9. pantā ir noteikts, ka izmeklēšana jāizbeidz, Komisijai pieņemot tiesību aktu.
- (65) Saistībā ar pieprasījumu par normu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, kas balstīts uz pamatregulas 10. pantu un PTO Antidempinga nolīguma ("PTO ADA") 10. panta 1. punktu, pamatregulas 10. panta 1. punktā, kas atbilst PTO ADA 10. panta 1. punktam, noteikts, ka pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem ražojumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad stājas spēkā lēmums, kurš pieņemts saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu. Šajā gadījumā attiecīgie antidempinga maksājumi tiek piemēroti tikai tiem ražojumiem, kas tika laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad bija stājusies spēkā pagaidu un apstrīdētā (galīgā) regula, ko pieņēma attiecīgi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punktu un 9. panta 4. punktu. Taču pamatregulas 10. panta 1. punkta izpratnē atpakaļejošs spēks attiecināms tikai uz situāciju, kurā prece tika palaista brīvā apgrozībā pirms tika ieviesti pasākumi, kā tas redzams minētā noteikuma tekstā, kā arī izņēmumā, kurš noteikts pamatregulas 10. panta 4. punktā.
- (66) Komisija arī norāda, ka šajā gadījumā nenotiek piemērošana ar atpakaļejošu spēku un netiek pārkāpta juridiskā noteiktība un tiesiskā palāvība.
- (67) Novērtējot, vai pasākumam ir atpakaļejošs spēks, Tiesas judikatūrā šai sakarā izšķir jauna noteikuma piemērošanu situācijai, kas ir kļuvusi galīga (tā tiek dēvēta arī par pastāvošu vai pilnīgi pabeigtu juridisku situāciju)⁽²⁰⁾, un situācijai, kas ir sākusies, pirms jaunais noteikums ir stājies spēkā, bet kas vēl nav galīga (tā tiek dēvēta arī par pagaidu situāciju)⁽²¹⁾.
- (68) Šajā lietā attiecīgo ražojumu importēšana, kas notika laikposmā, kurā tika piemērota Regula (EK) Nr. 1472/2006, vēl nav kļuvusi par galīgu situāciju, jo apstrīdētās regulas atcelšanas rezultātā šiem ražojumiem piemērojamie antidempinga maksājumi vēl nav galīgi noteikti. Vienlaikus, publicējot paziņojumu par procedūras sākšanu un pagaidu regulu, apavu importētāji tika brīdināti, ka šāds maksājums var tikt uzlikts. Savienības Tiesu judikatūrā ir iedibināts, ka uzņēmējiem nav tiesiskās palāvības, līdz iestādes ir pieņēmušas aktu, ar ko izbeidz administratīvo procedūru un kas ir kļuvis galīgs⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Tiesas 1986. gada 15. jūlija spriedums lietā 270/84, *Licata/ESC*, *Recueil*, 2305. lpp., 31. punkts. Tiesas 1999. gada 29. jūnija spriedums lietā C-60/98, *Butterfly Music/CEDEM*, Krājums, II-3939. lpp., 24. punkts; Tiesas 1970. gada 14. aprīļa spriedums lietā 68/69 *Bundesk-nappschaft/Brock*, *Recueil*, 171. lpp., 6. punkts; Tiesas 1973. gada 4. jūlija spriedums lietā 1/73 *Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, *Recueil*, 723. lpp., 5. punkts; Tiesas 1973. gada 5. decembra spriedums lietā 143/73 *SOPAD/FORMA a.o.*, *Recueil*, 1433. lpp., 8. punkts; Tiesas 1978. gada 15. februāra spriedums lietā 96/77 *Bauche*, *Recueil*, 383. lpp., 48. punkts; Tiesas 1978. gada 25. oktobra spriedums lietā 125/77 *Koninklijke Scholten-Honig NV/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, *Recueil*, 1991. lpp., 37. punkts; Tiesas 1981. gada 5. februāra spriedums lietā 40/79, *P/Komisija*, *Recueil*, 361. lpp., 12. punkts; Tiesas 2008. gada 12. novembra spriedums lietā T-404/05 *Griekija/Komisija*, *Recueil*, II-272. lpp., 77. punkts; Tiesas 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-334/07 *P/Komisija/Freistaat Sachsen*, Krājums, I-9465. lpp., 53. punkts.

⁽²¹⁾ Tiesas 2004. gada 18. novembra spriedums lietā T-176/01, *Ferrière Nord/Komisija*, Krājums, II-3931. lpp., 139. punkts; Tiesas 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-334/07 *P/Komisija/Freistaat Sachsen*, Krājums, I-9465. lpp., 53. punkts.

⁽²²⁾ Tiesas 1997. gada 14. janvāra spriedums lietā C-169/95 *Spānija/Komisija*, *Recueil* I-135. lpp., 51.–54. punkts; Tiesas 2003. gada 5. augusta spriedums apvienotajās lietās T-116/01 un T-118/01 *P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Komisija*, *Recueil* II-2957. lpp., 205. punkts.

- (69) Pašreizējā regula paredz nekavējošu tās piemērošanu pašreiz notiekošās situācijas nākotnes ietekmei: valstu muitas dienesti ir iekasējuši maksājumus par apaviem. Atmaksas pieprasījumu dēļ, par kuriem vēl nav pieņemts galīgais lēmums, situācija uzskatāma par pašreiz notiekošu situāciju. Pašreizējā regula nosaka šim importam piemērojamo maksājuma likmi, un tādēļ tā reglamentē pašreiz notiekošās situācijas nākotnes ietekmi.
- (70) Jebkurā gadījumā, pat ja notikusi piemērošana ar atpakaļejošu spēku Savienības tiesību izpratnē, *quod non*, šāda piemērošana ar atpakaļejošu spēku būtu pamatota turpmāk izklāstītā iemesla dēļ.
- (71) Savienības tiesību materiālās normas var piemērot situācijām, kas ir pastāvējušas pirms šo normu stāšanās spēkā, ciktāl no šo normu noteikumiem, mērķiem vai vispārējiem principiem nepārprotami izriet, ka minētajām normām šāds spēks ir jāpiesūkst (23). Jo īpaši, lietā C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* Tiesa lēma, ka: “[L]ai gan vispārīgi juridiskās noteiktības princips neļauj Kopienai pasākumam stāties spēkā, pirms šis pasākums ir publicēts, var pieļaut izņēmuma gadījumus tad, ja tas nepieciešams mērķa sasniegšanai un ja tiek pienācīgi ievērota iesaistīto personu tiesiskā palāvība” (24).
- (72) Šajā lietā mērķis ir ievērot Komisijas pienākumus atbilstīgi LESD 266. pantam. Tā kā Tiesa konstatēja nelikumību tikai saistībā ar piemērojamās maksājumu likmes noteikšanu, nevis pasākumu noteikšanu vispār (tas ir, attiecībā uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm), attiecīgie ražotāji eksportētāji nevarēja tiesiski paļauties, ka netiks noteikti nekādi galīgie antidempinga pasākumi. Līdz ar to šo pasākumu noteikšanu, pat ja tā būtu ar atpakaļejošu datumu, *quod non*, nevar uzskatīt par tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.
- (73) Pie tam saistībā ar juridiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzību vispirms jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru importētāji nevar izmantot juridiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principus gadījumos, kad tie ir brīdināti par nenovēršamiem grozījumiem Savienības tirdzniecības politikā (25). Šajā lietā importētājiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētu paziņojumu par procedūras sākšanu (26) un pagaidu regulu, kas ir daļa no Savienības tiesību sistēmas, tika paziņots par iespēju, ka attiecīgo ražotāju eksportētāju ražojumiem varētu uzlikt antidempinga maksājumu. Tāpēc attiecīgie ražotāji eksportētāji nevarēja izmantot juridiskās noteiktības principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.
- (74) Proti, uzņēmēji, importējot apavus, pilnībā apzinājās, ka šim importam piemēro maksājumu. Tie ņēma vērā minēto maksājumu, nosakot pārdošanas cenas un novērtējot ekonomiskos riskus. Tādēļ viņi neieguva juridisko noteiktību vai tiesisko palāvību, ka importam netiks piemēroti maksājumi, un parasti šo maksājumu pārnesa uz klientiem. Šā iemesla dēļ Savienības interesēs ir noteikt piemērojamo maksājuma likmi, nevis piešķirt negaidītu peļņu attiecīgajiem importētājiem, kuri bez iemesla gūtu lielāku peļņu.
- (75) Ņemot vērā minēto, netiek pārkāpti ne noilguma, ne juridiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principi, ne arī pamatregulas un ADA nosacījumi.
- (76) Saistībā ar apgalvojumu par to, ka TER noteikšanai bija jābūt pabeigta trīs mēnešu laikā pēc uzsākšanas, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā nav norāžu par sekām, kādas iestājas gadījumā, kad Komisija neievēro trīs mēnešu termiņu. Vispārējā tiesa tāpēc uzskata, ka lēmums par TER vēlākā posmā neietekmē regulas, ar kuru nosaka galīgos pasākumus, spēkā esību, ja vien pieprasījuma iesniedzēji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija nebūtu pārkāpusi trīs mēnešu termiņu, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka pieprasījuma iesniedzēju interesēm nekā apstrīdētā regula (27). Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka iestādes drīkst grozīt TER novērtējumu līdz galīgo pasākumu pieņemšanai (28).

(23) Tiesas 1993. gada 15. jūlija spriedums lietā C-34/92 *GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Recueil 1.-4147. lpp., 22. punkts. Tāds pats vai līdzīgs formulējums izmantots, piemēram, Tiesas 1981. gada 12. novembra spriedumā apvienotajās lietās 212 līdz 217/80 *Meridionale Industria Salumi a.š.*, Recueil, 2735. lpp., 9. un 10. punkts; Tiesas 1982. gada 10. februāra spriedums lietā 21/81 *Bout*, Recueil, 381. lpp., 13. punkts; Vispārējās Tiesas 1998. gada 19. februāra spriedums lietā T-42/96 *Eyckeler & Malt/Komisija*, Recueil, II-401. lpp., 53., 55. un 56. punkts; Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedums lietā T-180/01 *Euroagri Srl* pret Eiropas Kopienas Komisiju, [2004] Recueil II-369 36. punkts.

(24) Skatīt arī Tiesas 1990. gada 9. janvāra spriedumu lietā C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Recueil, I-1. lpp., 13. punkts.

(25) Tiesas 1982. gada 15. jūlija spriedums lietā 245/81, *Edeka/Vācija*, Recueil, 2746. lpp., 27. punkts.

(26) OV C 166, 7.7.2005., 14. lpp.

(27) Vispārējās tiesas 2009. gada 18. marta spriedums lietā T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise un Shanghai Adeptech Precision/Padome*, Krājums, II-565. lpp., 116.-146. punkts.

(28) Tiesas 2009. gada 1. oktobra spriedums lietā C-141/08 P, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd/Padome*, Krājums, I-9147, 94. punkts un tam sekojošie punkti.

- (77) *Brosmann* un *Aokang* spriedumi, kas minēti 6. apsvērumā, iepriekš minēto judikatūru nenoliedz. *Brosmann* un *Aokang* spriedumos Tiesa norāda uz Komisijas pienākumu veikt novērtējumu trīs mēnešu laikposmā, lai parādītu, ka šā novērtējuma pienākums pastāv neatkarīgi no tā, vai Komisija veic vai neveic atlasī. Tiesa neizsaka viedokli par to, kādas juridiskās sekas ir gadījumos, kad Komisija ir pabeigusi TER novērtējumu vēlākā izmeklēšanas posmā. Tiesa tikai pasludina, ka iestādes nedrīkst pilnībā ignorēt TER pieprasījumus un ka šie pieprasījumi ir jāizvērtē, vēlākais, līdz galīgo pasākumu piemērošanai. Spriedumi apstiprina judikatūru, kas citēta iepriekšējā apsvērumā.
- (78) Šajā gadījumā attiecīgie ražotāji eksportētāji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija būtu veikusi TER novērtējumu trīs mēnešu laikposmā pēc antidempinga procedūras uzsākšanas 2005. gadā, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka viņu interesēm nekā apstrīdētā regula. Prasījums par noilguma iestāšanos TER pieprasījumu izvērtēšanai tādēļ tiek noraidīts.
- (79) Tika arī apgalvots – tā kā nelikumība iestājās TER novērtēšanas laikā, Komisijai būtu bijis jāatsāk procedūra brīdī, pirms tika īstenoti pagaidu pasākumi.
- (80) Attiecībā uz šo Komisija informē, ka pagaidu pasākumi nav nepieciešams posms procedūras ietvaros; tā ir autonoma darbība, kuras iedarbība beidzas līdz ar galīgo pasākumu ieviešanu ⁽²⁹⁾. Vienīgais svarīgais procesuālais solis pirms galīgo pasākumu ieviešanas ir to uzsākšana. Tādēļ šis arguments nav pamatots.
- (81) Atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-2/95, IPS/Padome, *FESI* norādīja uz formālo atšķirību starp “izmeklēšanu” un “procedūru” un apgalvoja, ka tiklīdz procedūra ir noslēgta, kā tas ir šajā gadījumā, to vairs nevar atsākt no jauna.
- (82) Komisija neredz būtisku atšķirību starp terminiem “izmeklēšana” un “procedūra” saistībā ar konkrēto spriedumu īstenošanu. Spriedumi attiecas uz nelikumību attiecībā uz konkrētu izmeklēšanu, kas ir daļa no procedūras, kuras labošana ir Komisijas kompetencē, kā paskaidrots 21. līdz 29. apsvērumā. Jebkurā gadījumā, spriedums lietā T-2/95 ir jālasa, ņemot vērā konkrētās lietas aplēcijas spriedumu.
- (83) *FESI* arī apgalvoja, ka LESD 266. pants neļauj veikt daļēju Tiesas sprieduma īstenošanu un šajā gadījumā – pierādīšanas pienākuma atcelšanu. Tādējādi *FESI* apgalvo, ka Komisija kļūdaini novērtēja tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, kuri bija to importētāju piegādātāji, kas iesniedza atmaksas pieprasījumus. Tā pamatoja savu prasījumu ar argumentu, ka Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 C & J *Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* ietekme ir *erga omnes* un ka nav iespējams izslēgt, ka pašreizējā TER/IR pieprasījumu novērtējuma rezultāti arī var ietekmēt atlikušo maksājumu, kurš ir piemērojams visiem Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem. Tādēļ *FESI* apgalvo, ka Komisijai būtu bijis jāizvērtē visi TER/IR pieprasījumi, kas tika iesniegti sākotnējās izmeklēšanas ietvaros.
- (84) Turklāt *FESI* nepiekrīta tam, ka pierādīšanas pienākums tiek uzlikts ražotājam, kurš vēlas pieprasīt TER/IR, apgalvojot, ka ražotāji ir izpildījuši pierādīšanas pienākumu 2005. gadā, aizpildot TER/IR pieprasījumus sākotnējās izmeklēšanas ietvaros. Tā arī nepiekrīta tam, ka Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 C & J *Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* var īstenot, vienkārši novērtējot TER/IR pieprasījumus, kurus iesnieguši neatlasīti ražotāji eksportētāji, jo Tiesa īpaši nenorādīja, ka konstatētā spēkā neesība tik tiešām attiecināma tikai uz šo aspektu.
- (85) Komisija uzskata, ka sprieduma īstenošana ir nepieciešama tikai tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem ne visas importa transakcijas ir kļuvušas galīgas. Kad Kopienas Muitas kodeksā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš ir beidzies, maksājums tiešām kļuvis galīgs, kā tas apstiprināts spriedumos. Jebkāda ietekme uz atlikušo maksājumu ir izslēgta, jo TER/IR pieprasījums atlasītajiem uzņēmumiem ir izvērtēts, un TER/IR piešķiršana vienam no uzņēmumiem, kas nebija atlasīts, neietekmē atlikušā maksājuma likmi.

⁽²⁹⁾ Pirmās instances tiesas 2014. gada 9. spriedums lietā T-320/13 *Delsolar/Komisija*, Krājums, 40. līdz 67. punkts.

- (86) Pierādīšanas pienākums nenozīmē vien pieprasījuma iesniegšanu. Tas attiecināms uz pieprasījuma saturu, kurā jāpierāda, ka visi TER/IR nosacījumi ir izpildīti.
- (87) Vienīgā atklātā nelikumība spriedumos ir TER/IR pieprasījumu novērtējuma trūkums.

Tiesiskais pamatojums maksājumu uzlikšanai no jauna

- (88) FESI apgalvoja, ka Komisijai nevajadzēja piemērot divus dažādus tiesiskos režīmus, t. i., no vienas puses, pamatregulu pirms tās grozījumiem, novērtējot ražotāju eksportētāju IR pieprasījumus⁽³⁰⁾, un, no otras puses, pašreizējo pamatregulu⁽³¹⁾, kurā ir iekļauti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1168/2012 veiktie grozījumi⁽³²⁾, ar ko ievieš komiteju procedūras, *inter alia*, tirdzniecības aizsardzības jomā un tādējādi deleģē lēmumu pieņemšanu Komisijai.
- (89) FESI arī vairākkārt pieminēja, ka LESD 266. pants neļauj uzlikt antidempinga maksājumus ar atpakaļejošu spēku, ko arī apliecinātu Tiesas spriedums lietā C-459/98P, IPS/Padome un Padomes Regula (EK) Nr. 1515/2001⁽³³⁾. FESI apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi derīgu pamatojumu, kādēļ tā nerīkojās saskaņā ar atpakaļejoša datuma aizlieguma principu, un tādēļ ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.
- (90) FESI arī apgalvoja, ka galīgo antidempinga pasākumu atkārtota uzlikšana šajā lietā iesaistīto Vjetnamas ražotāju eksportētāju importam ar pašreizējo sprieduma īstenošanu uzskatāma par i) minēto importētāju diskrimināciju pašreizējās sprieduma īstenošanas ietvaros pretstatā importētājiem *Brosmann* un *Aokang* lietu spriedumu, kas minēti 6. apsvērumā, izpildes ietvaros, kuriem tika atmaksāti veiktie maksājumi par apaviem no pieciem ražotājiem eksportētājiem, kas minēti šajos spriedumos, kā arī ii) šajā lietā iesaistīto ražotāju eksportētāju diskrimināciju pašreizējās sprieduma īstenošanas ietvaros pretstatā pieciem ražotājiem eksportētājiem *Brosmann* un *Aokang* lietu spriedumu ietvaros, kuriem nebija jāveic nekādi maksājumi saskaņā ar Padomes 2014. gada 18. marta Īstenošanas lēmumu, ar kuru tika noraidīts Īstenošanas regulas priekšlikums, ar ko atkārtoti uzlikt galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un ko ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*⁽³⁴⁾.
- (91) Leinteresētās personas uzskata, ka šī diskriminējošā attieksme norāda uz vienotas ES likumu interpretācijas un piemērošanas trūkumu, tādējādi pārkāpjot pamattiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību.
- (92) Attiecībā uz iespējamo dažādu tiesisku režīmu izmantošanu Komisija uzskata, ka tas izriet no atšķirībām pārejas noteikumos, kas ietverti trijās regulās, ar kurām tiek grozīta šeit minētā pamatregula.
- (93) Pirmkārt, Regulas (ES) Nr. 765/2012 (tā saucamais "Savienotājelementu grozījums", kas attiecas uz IR) 2. pants nosaka, ka "to piemēro visām izmeklēšanām, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1225/2009 sāktas pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas". Tā kā pašreizējā izmeklēšana tika sākta pirms minētā datuma, minētās regulas grozījumi, ar ko groza pamatregulu, nav piemērojami šajā lietā.
- (94) Otrkārt, Regulas (ES) Nr. 1168/2012 (tā saucamais "*Brosmann* grozījums", kas attiecas uz TER) 2. pants nosaka, ka "šī regula no 2012. gada 15. decembra attiecas uz visām jaunām un visām jau notiekošām izmeklēšanām".

⁽³⁰⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.

⁽³¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1168/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 344, 14.12.2012., 1. lpp.).

⁽³³⁾ Padomes 2001. gada 23. jūlija Regula (EK) Nr. 1515/2001 par pasākumiem, kurus Kopiena drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas organizācija (OV L 201, 26.7.2001., 10. lpp.), preambulas 6. apsvēruma.

⁽³⁴⁾ OV L 82, 20.3.2014., 27. lpp.

Tādēļ, ja Komisija būtu izvēlējusies stingru pieeju, tai vairs nebūtu bijis nepieciešams novērtēt neatlasīto uzņēmumu TER pieprasījumus, jo tie 2012. gada 15. decembrī zaudēja tiesības uz TER novērtējumu. Taču Komisija uzskata, ka šāda attieksme neatbilstu tās pienākumam īstenot spriedumus. Regula (ES) Nr. 1168/2012 nenosaka arī pilnīgu TER pieprasījumu analīzes aizliegumu ārpus izlases, jo tā ļauj veikt šādu pārbaudi individuālas izskatīšanas gadījumā. Analogiski šāda atruna varētu tikt piemērota šajā lietā. Pakārtoti Komisija uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 1168/2012 piemērošanas iznākums šajā lietā novestu pie tāda paša iznākuma, jo automātiski tiktu noraidīti visi TER pieprasījumi, tos pat nevērtējot.

- (95) Treškārt, par komiteju procedūru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 37/2014 ⁽³⁵⁾ 3. pants nosaka, ka Padome saglabā pilnvarojumu lemt par aktiem, kurus Komisija ir pieņēmusi, ja ir sākta apspriešana vai Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu. Šajā gadījumā pirms Regulas (ES) Nr. 37/2014 stāšanās spēkā nav veikta neviena darbība saistībā ar spriedumu īstenošanu.
- (96) Par galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu ar atpakaļejošu spēku skatīt izklāstu, kas iepriekš aprakstīts 67. līdz 75. apsvērumā, kur šie prasījumi jau plaši apskatīti.
- (97) Jautājumā par apgalvojumu par diskrimināciju Komisija secina, ka ražotāji eksportētāji un konkrēti importētāji, uz kuriem attiecas pašreizējā regula, izbauda tiesisko aizsardzību pret pašreizējo regulu Savienības tiesās. Citi importētāji saņem šādu aizsardzību valstu tiesās un tribunālos, kas darbojas kā lēmēji parasto Savienības tiesību aktu ietvaros.
- (98) Apgalvojums par diskrimināciju ir vienlīdz nepamatots. Importētāji, kas importējuši no *Brosmann*, un vēl četri citi ražotāji eksportētāji atrodas citā faktiskā un tiesiskā situācijā, jo to ražotāji eksportētāji nolēma izteikt iebildumus par apstrīdēto regulu, un tiem tika atmaksāti to veiktie maksājumi, lai tos aizsargātu saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu. Citi nav izteikuši šādus iebildumus, un tiem atmaksā nav veikta. Komisija ir sākusī sagatavot sprieduma īstenošanu attiecībā uz *Clark*, *Puma* un *Timberland* ražotājiem eksportētājiem no Ķīnas un Vjetnamas; pret visiem citiem neatlasītajiem ražotājiem eksportētājiem no ĶTR un Vjetnamas un to importētājiem attieksme turpmāk būs tāda pati atbilstīgi šajā regulā noteiktajai procedūrai.
- (99) *FESI* arī apgalvo, ka pamatregulas 14. pants nevar kalpot par tiesisko pamatu Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošanas atcelšanai, un Kopienas Muitas kodeksa 236. panta darbība ir neatkarīga no jebkura lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar pamatregulu, vai Komisijas pienākumiem LESD 266. panta ietvaros.
- (100) Šajā kontekstā *FESI* apgalvoja, ka Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošana ir tikai valstu muitas dienestu kompetencē, kuras ietvaros šo dienestu pienākums ir atmaksāt maksājumus, kas samaksāti, lai gan tiesiski tie nebija jāmaksā. Minētās ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka Kopienas Muitas kodeksa 236. pants nevar kļūt par pamatregulas 14. panta priekšmetu vai papildinājumu, jo abi ir sekundāri tiesību akti, un tādēļ neviens nav pārāks par otru. Pie tam pamatregulas 14. panta darbības joma aptver īpašus nosacījumus, kas ietver izmeklēšanas un pārbaudes pamatregulas ietvaros, un tie nav piemērojami citiem tiesiskiem instrumentiem, piemēram, Kopienas Muitas kodeksam.
- (101) Komisija norāda, ka Kopienas Muitas kodekss netiek piemērots antidempinga maksājumu uzlikšanai automātiski, bet gan ar regulu, ar kuru uzliek antidempinga maksājumus. Atbilstīgi pamatregulas 14. pantam Komisija var izlemt nepiemērot noteiktus šā kodeksa nosacījumus un to vietā radīt īpašus noteikumus. Tā kā Kopienas Muitas kodekss tiek piemērots tikai Padomes un Komisijas īstenošanas regulu ietvaros kā atsaucē, tam, atšķirībā no pamatregulas 14. panta, nav tāda pati vieta normatīvu hierarhijā, tas ir pakārtots un to var noteikt kā nepiemērojamu vai piemērojamu citā veidā. Tādēļ arī šis arguments tika noraidīts.

⁽³⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. janvāra Regula (ES) Nr. 37/2014, ar ko attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūram groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku (OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.).

Piemērots pamatojums

- (102) *FESI* arī apgalvoja, ka, pārkāpjot LESD 296. pantu, Komisija nespēja sniegt piemērotu pamatojumu un norādīt juridisko pamatu maksājumu atkārtotai piemērošanai ar atpakaļejošu spēku un tādējādi arī attiecīgajiem importētājiem liegto iespēju saņemt veiktos maksājumus.
- (103) Piemērota pamatojuma trūkums, par ko bija aizdomas, attiecināms īpaši uz i) juridiskā pamata trūkumu izmeklēšanas atsākšanai un attiecīga paziņojuma npublicēšanu par izmeklēšanas atsākšanu; ii) tikai daļēju Vispārējās tiesas sprieduma īstenošanu, novērtējot tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, par kuriem importētāji ir iesnieguši atmaksas pieprasījumus; iii) atkāpšanos no principa par antidempinga maksājumu nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku; iv) pamatregulas piemērošanu pirms tās grozījumiem 2012. gada 6. septembrī, novērtējot ražotāju eksportētāju IR pieprasījumus, no vienas puses, un pašreizējās pamatregulas tās ar Regulu (ES) Nr. 1168/2012 grozītajā versijā piemērošanu piemērojamajām lēmumu pieņemšanas procedūrām un v) atbilžu trūkumu uz juridiskajiem argumentiem, kurus sniegušas ieinteresētās personas pēc tam, kad Komisija izpaudusi informāciju, saistībā ar 2015. gada 15. decembrī iesniegtajiem attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumiem.
- (104) Attiecībā uz jebkāda tiesiska pamata trūkumu izmeklēšanas atsākšanai Komisija atsauca uz iepriekš 15. apsvērumā citēto judikatūru, atbilstīgi kurai tā var turpināt izmeklēšanu no tā brīža, kad notika nelikumība. Tas bija pēc uzsākšanas. Komisijai nav tiesiska pienākuma publicēt paziņojumu par procedūras vai izmeklēšanas uzsākšanu no jauna, turpināšanu vai atsākšanu. Tās ir sprieduma automātiskas sekas, kas iestādēm attiecīgi jāīsteno.
- (105) Saskaņā ar judikatūru antidempinga regulas tiesiskums jāizvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību objektīvās normas, nevis lēmumu pieņemšanas praksi, pat ja šāda prakse pastāv (un konkrētajā gadījumā tā nepastāv) ⁽³⁶⁾. Tādēļ fakts, ka Komisija pagātnē noteiktos gadījumos varēja ņemt vērā dažāda veida praksi, nevar radīt tiesisku paļāvību. Tas jo īpaši ir jāņem vērā, jo prakse, uz kuru ieinteresētās personas atsauca, neatbilst pašreizējās lietas faktiskajai un tiesiskajai situācijai un atšķirības skaidrojamas ar atšķirīgu faktisko un tiesisko situāciju šajā lietā.
- (106) Minētās atšķirības ir šādas: Tiesas konstatētā nelikumība neattiecas uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm un, attiecīgi, maksājuma uzlikšanas principu – tā attiecas tikai uz konkrētās maksājuma likmes apmēru. Iepriekšējās lietas par tiesību aktu atcelšanu, uz kurām ieinteresētās personas atsauca, gluži pretēji, attiecās tieši uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm. Tāpēc iestādes uzskatīja, ka turpmāka jaunu pasākumu pieņemšana būtu piemērotāka.
- (107) Pašreizējā gadījumā jo īpaši nebija nepieciešams ieinteresētajām pusēm lūgt papildu informāciju. Komisijai drīzāk bija jāizvērtē informācija, kas tai tika iesniegta, bet nebija izvērtēta pirms Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas. Jebkurā gadījumā iepriekšējā prakse citās lietās nav uzskatāma par precīzu un beznosacījuma pamatojumu pašreizējai lietai.
- (108) Visbeidzot, visas personas, pret kurām ir vērstā procedūra, t. i., ražotāji eksportētāji, kā arī puses Tiesas lietās un apvienība, kas pārstāv kādu no šīm personām, ir informētas, izpaužot informāciju, par attiecīgajiem faktiem, pamatojoties uz kuriem Komisija plāno pieņemt pašreizējo TER/IR novērtējumu. Tādējādi tiek nodrošinātas aizstāvības tiesības. Šajā sakarā īpaši jāatzīmē, ka nesaistītajiem importētājiem antidempinga procedūrā nav paredzētas aizstāvības tiesības, jo šīs procedūras nav vērstas pret tiem ⁽³⁷⁾.
- (109) Attiecībā uz daļēju attiecīgo spriedumu īstenošanu tas, vai iestādēm jāīsteno spriedums un cik lielā mērā tas darāms, ir atkarīgs no sprieduma satura. Iespēja apstiprināt maksājumu uzlikšanu importam, kas norisinājās

⁽³⁶⁾ 2010. gada 20. maija spriedums lietā C-138/09 *Todaro*, Krājums, I-4561. lpp.

⁽³⁷⁾ Pirmās instances tiesas 1995. gada 9. spriedums lietā T-167/94 *Nölle/Padome un Komisija*, Krājums, II-2589. lpp., 62. un 63. punkts.

pirms sprieduma, jo īpaši ir atkarīga no tā, vai spriedumā konstatētā nelikumība attiecas arī uz konstatēto kaitējošo dempingu, vai tikai uz pareizās maksājuma likmes aprēķinu. Otrajā situācijā, kas ir šis gadījums, nav pamata visu maksājumu atmaksai. Drīzāk ir pietiekami noteikt pareizo maksājuma likmi un atmaksāt iespējamo atšķirību (likmes paaugstināšana nebūtu iespējama, jo tās palielinājums būtu uzskatāms par uzlikšanu ar atpakaļejošu spēku).

- (110) Iepriekšējās atcelšanas, uz kurām atsaucas ieinteresētās personas, attiecināmas uz konstatētu dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm (attiecībā uz faktu konstatēšanu, šo faktu izvērtēšanu un attiecībā uz aizstāvības tiesībām).
- (111) Minētās atcelšanas ir bijušas vai nu daļējas, vai pilnīgas.
- (112) Savienības tiesas izmanto daļējas atcelšanas pieeju, ja tās uz lietā iekļauto faktu pamata secina, ka iestādēm būtu bijis jāpiešķir noteikta korekcija vai būtu bijis jāizmanto cita noteikta aprēķina metode, kuras rezultātā tiktu uzlikts zemāks maksājums (bet tā neapstrīd konstatēto dempingu, kaitējumu un Savienības intereses). (Zemākā) likme paliek spēkā gan periodam pirms atcelšanas, gan periodam pēc atcelšanas⁽³⁸⁾. Lai izpildītu spriedumu, iestādēm jāpārreķina maksājums un jāgroza regula, ar kuru maksājums tiek uzlikts par periodu pirms tās grozīšanas un turpmāk pēc tās grozīšanas. Tās arī dod rīkojumu valstu muitas dienestiem par starpības atmaksu, ja šādi pieprasījumi ir iesniegti atbilstošā laika posmā⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Piemēram, skatīt Tiesas 2008. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-221/05 *Huvis/Padome*, *Recueil*, II-124. lpp. un Tiesas 2009. gada 10. marta spriedumu lietā T-249/06 *Interpipe Nikopolsky/Padome*, *Recueil*, II-303. lpp. Lai precīzāk skaidrotu situāciju, lietderīgi būtu ņemt vērā šādus paskaidrojumus: Lietā T-107/08 *ENRC/Padome* Vispārējā tiesa nolēma, ka dempings nav konstatējams, vai vismaz, ka izveidotā dempinga robežvērtība būtu zemāka kā aprēķināts apstrīdētajā regulā, un tādēļ Tiesa anulēja apstrīdēto Komisijas regulu pilnībā (2011. gada 30. novembra spriedums lietā *ENRC/Padome*, Krājums, II-8051. lpp., 67. līdz 70. punkts). Kad Komisija piemēroja Vispārējās tiesas noteikto metodi, tika noskaidrots, ka nav konstatēts ne dempings, ne pārkāpums. Tādēļ Komisija atturējās no formālas izmeklēšanas atsākšanas. Tiesas spriedumā lietā C-351/04 *Ikea* (Tiesas 2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea*, Krājums, I-7723. lpp.) Tiesa daļēji atzina Padomes regulu par spēkā neesošu, proti, tādā apmērā, ka maksājums tika aprēķināts atbilstīgi tā saucamajai "nulles likmes" pieejai. Iestādes pārreķināja maksājumu, neizmantojot nulles likmi, jau agrākā posmā, ņemot vērā PTO Apelācijas institūcijas rīkojumu, un atklāja, ka nav noticis dempings, un tādēļ tika pārtraukta izmeklēšana, neuzliekot pasākumus (t. i., nosakot jauno maksājuma likmi nulles vērtībā) (Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 160/2002, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2398/97 par galīgās antidempinga maksājuma uzlikšanu kokvilnas gultasveļas no Ēģiptes, Indijas un Pakistānas importam, un pārtrauc procedūras attiecībā uz Pakistānas izcelsmes importu, OV L 26, 30.1.2002., 2. lpp.). Lietā T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group/Padome* (Tiesas 2009. gada 17. jūnija spriedums lietā T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group/Padome*, Krājums, I-1969. lpp.), Padome iesniedza apelāciju. Tādēļ atcelšana stājās spēkā tikai datumā, kad Tiesa nolasīja savu spriedumu apelācijas lietā (Tiesas 2012. gada 19. jūlija spriedums lietā C-337/09 P *Padome/Zhejiang Xinan Chemical Group*, Krājums, 2012), kas notika 2012. gada 19. jūlijā. Minētajā spriedumā Vispārējā tiesa, kā to apstiprināja Tiesa, konstatēja, ka Komisijai un Padomei bija pienākums piešķirt tirgus ekonomikas režīmu pieprasījuma iesniedzējam, kurš bija vienīgais Ķīnas uzņēmums, kurš eksportēja attiecīgo produktu izmeklēšanas laikā. Tajā gadījumā, atšķirībā no šīs lietas, Komisija un Padome patiešām bija veikušas tirgus ekonomikas režīma pieprasījuma analīzi un noraidījušas to, apgalvojot, ka tas ir nepamatots. Savienības tiesas uzskatīja, pretēji Komisijas un Padomes paustajam viedoklim, ka pieprasījums patiešām ir pamatots, un tādēļ normāla vērtība jāaprēķina, pamatojoties uz datiem, ko sniegusi *Zhejiang Xinan Chemical Group*. Parasti Komisija būtu atsākusi procedūru, lai ierosinātu Padomei nākotnē uzlikt maksājumu. Taču šajā lietā Komisija (Komisijas 2009. gada 14. maija Lēmums 2009/383/EK, ar kuru tiek apturēti galīgie antidempinga maksājumi, kuri tika uzlikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1683/2004, ar ko uzlikt antidempinga maksājumu tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, OV L 120, 15.5.2009., 20. lpp.) un Padome (Padomes 2010. gada 11. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 126/2010, ar ko pagarina apturēšanas termiņu galīgajam antidempinga maksājumam, kas ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004 uzlikts tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republika, OV L 40, 13.2.2010., 1. lpp.) 2009. un 2010. gadā bija nolēmušas apturēt antidempinga maksājumus laikā līdz to piemērošanas pārtraukšanai 2010. gada 30. septembrī, ņemot vērā to, ka pārkāpums netiks atsākt Savienības rūpniecības nozares augstās peļņas dēļ. Šī iemesla dēļ nebija nepieciešams atsākt procedūru attiecībā uz maksājuma uzlikšanu nākotnē. Nebija iemesla arī atsākt procedūru saistībā ar maksājuma uzlikšanu pagātnē. Pretēji pašreizējai lietai, netika veikta atlase. *Zhejiang Xinan Chemical Group* tiesām bija vienīgais ražotājs eksportētājs, kurš nodarbojās ar tirdzniecību Savienības tirgū izmeklēšanas periodā. Tā kā Komisijas un Padomes pienākums būtu bijis piešķirt *Zhejiang Xinan Chemical Group* tirgus ekonomikas režīmu, Savienības tiesas anulēja dempinga konstatēšanas faktu. Lieta T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky/Padome* (Tiesas 2009. gada 9. jūlija spriedums lietā T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky/Padome*, Krājums, II-159. lpp.) ir ļoti īpaša lieta. Komisija uzsāka daļēju starpposma pārbaudi pēc Savienības nozares pieprasījuma un šī iemesla dēļ paplašināja attiecīgo produktu klāstu, iekļaujot citu produktu. Vispārīgā Tiesa lēma, ka šādi rīkoties nebija iespējams, bija nepieciešams uzsākt atsevišķu izmeklēšanu par pievienoto produktu. Pamatojoties uz *res iudicata* Savienības tiesību aktu vispārējo principu, iestādēm nebija iemesla atsākt daļējo starpposma pārbaudi pēc atcelšanas.

⁽³⁹⁾ Piemēram, skatīt 2009. gada 18. maija Padomes Regulu (EK) Nr. 412/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2005, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Saūda Arābijas izcelsmes poliestera šņāpeļšķiedru importam, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2852/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas un Korejas Republikas izcelsmes poliestera šņāpeļšķiedru importu, un ar kuru izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Taivānas izcelsmes minētā produkta importu, OV L 125, 25.1.2009., 1. lpp. (saskaņā ar *Huvis*); 2012. gada 21. jūnija Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Krievijas, Rumānijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, OV L 165, 26.6.2012., 1. lpp. (saskaņā ar *Interpipe Nikopolsky*).

- (113) Savienības tiesas lemj par pilnīgu atcelšanu tādos gadījumos, kad tās atbilstīgi lietās ietvertajiem faktiem nevar konstatēt, vai iestādēm bija tiesības uzskatīt, ka pastāvēja dempings, kaitējums un Savienības intereses, jo tām izmeklēšana bija daļēji jāveic no jauna. Tā kā Savienības tiesas nav kompetentas veikt izmeklēšanu Komisijas vietā, tās pilnībā atcēla regulas, ar kurām uzliek galīgos maksājumus. Tā rezultātā iestādes pareizi konstatēja trīs nosacījumus, kas nepieciešami pasākumu piemērošanai tikai pēc sprieduma, ar kuru tiek atcelti maksājumi. Importam, kas tika veikts pirms spēkā esošas dempinga, kaitējuma un Savienības interešu konstatēšanas, galīgo maksājumu uzlikšana ir aizliegta gan ar pamatregulu, gan ar ADA. Tādēļ iestāžu pieņemtie akti, ar kuriem izbeidza izmeklēšanas, uzlika maksājumus tikai turpmākiem gadījumiem ⁽⁴⁰⁾.
- (114) Šī lieta atšķiras no iepriekšējiem (daļējas vai pilnīgas) atcelšanas gadījumiem, jo tā neskar dempinga, kaitējuma un Savienības interešu pastāvēšanu, bet gan atbilstošas maksājumu likmes izvēli. Tādējādi netiek apstrīdēts maksājuma uzlikšanas princips, bet gan tikai precīzs tā apmērs (citiem vārdiem sakot, modalitāte). Un korekciju, ja tāda ir, aprēķina tikai lejupejoši.
- (115) Pretēji daļējās atcelšanas gadījumiem pagātnē, kas iepriekš apskatīti 113. apsvērumā, Tiesa nav spējusi izlemt, vai bija jāpiesūdz jauna (samazināta) maksājuma likme, jo šāda lēmuma pieņemšanai vispirms jānovērtē TER/IR pieprasījums. TER/IR pieprasījumu novērtēšana ir Komisijas prerogatīva. Tādēļ Tiesa nevar veikt šo izmeklēšanas daļu Komisijas vietā, nepārkāpjot savas pilnvaras.
- (116) Pretēji pilnīgas atcelšanas gadījumiem pagātnē, dempinga, kaitējuma, cēloņsakritību un Savienības interešu konstatējumi netika atcelti. Tādējādi dempings, kaitējums, cēloņsakritība un Savienības intereses ir pareizi noteiktas Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas laikā. Tādēļ nav iemesla ierobežot galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu nākotnē.
- (117) Pašreizējā regula šā iemesla dēļ nekādā gadījumā neatkāpjas no iestāžu lēmumu pieņemšanas prakses, pat ja tā bija attiecināma.
- (118) Ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka antidempinga maksājumu atcelšana neradītu netaisnu importētāju iedzīvošanos, kā apgalvo Komisija, jo šiem importētājiem pārdošanas cenā iekļautā maksājuma dēļ varētu būt krities pārdošanas apjoms.
- (119) Tiesas judikatūrā ir atzīts, ka var noraidīt kļūdaini iekasētu maksājumu atmaksu, ja tā radītu iespēju atmaksas saņēmējiem netaisni iedzīvoties ⁽⁴¹⁾. Komisija norāda, ka ieinteresētās personas neapstrīd to, ka maksājums ir nodots tālāk, un tās neiesniedz pierādījumus pārdošanas apjomu kritumam, un ka jebkurā gadījumā judikatūra par netaisnu iedzīvošanos tikai min nodošanu tālāk, bet ne iespējamās sekundārās tālākas nodošanas sekas.
- (120) Attiecībā uz iespējamo atkāpšanos no principa par regulējuma nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku skatīt 67. līdz 75. apsvērumu, kuros tas plaši aprakstīts.

⁽⁴⁰⁾ Piemēram, skatīt 2012. gada 22. marta Tiesas spriedumu lietā C-338/10 *Gruenwald Logistik Services*, Krājums, 2012, un maksājumu atkārtotu uzlikšanu ar Padomes 2013. gada 18. februāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 158/2013, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importam (OV L 49, 22.2.2013., 29. lpp.). Skatīt arī šos piemērus: lietā T-158/10 *Dow/Padome* Vispārējā tiesa atklāja, ka visticamāk dempings netiks turpināts (2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-158/10 *Dow/Padome*, Krājums, 2012, 47. un 59. punkts). Lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products/Padome* Vispārējā tiesa konstatēja, ka nepastāvēja cēloņsakritība starp dempingu un kaitējumu (2007. gada 14. marta spriedums lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products/Padome*, Krājums, II-672. lpp., 116. punkts). Atbilstīgi *res iudicata* Savienības tiesību aktu vispārējam principam Komisijai un Padomei Savienības tiesu konstatētie fakti ir saistoši, ja tās uz pieejamo faktu pamata var izdarīt galīgus secinājumus par dempingu, kaitējumu, cēloņsakritību un Savienības interesēm. Tādēļ Komisija un Padome nevar atkāpties no Savienības tiesu konstatētajiem faktiem. Šādā situācijā izmeklēšana tiek izbeigta, atsaucoties uz Savienības tiesu spriedumu, kura ietvaros tā nonāca pie galīga secinājuma, ka Savienības nozares sūdzība nebija pamatota ar tiesību aktiem. Pēc šiem diviem spriedumiem Komisijai un Padomei nebija iemesla atsākt izmeklēšanu, tādēļ pēc šiem spriedumiem vairs netika veikta neviena darbība.

⁽⁴¹⁾ Tiesas 1983. gada 9. novembra spriedums lietā 199/82 *San Giorgio*, *Recueil*, 3595. lpp., 13. punkts.

- (121) Par iespējamo divu dažādu tiesisko regulējumu piemērošanu šajā sprieduma īstenošanā skatīt 92. līdz 95. apsvērumu, kuros tas plaši aprakstīts.
- (122) Visbeidzot, uzskatāms, ka minēto personu sniegtās piezīmes pēc TER novērtējuma informācijas saņemšanas par attiecīgajiem Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem ir pilnībā iekļautas pašreizējā regulā.

Citi procedūras jautājumi

- (123) FESI apgalvoja, ka šajā lietā minētajiem ražotājiem eksportētājiem būtu bijis jāpiešķir tādas pašas procesuālās tiesības kā atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem sākotnējā izmeklēšanā. Tā apgalvoja, ka tieši Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem netika sniegta iespēja papildināt TER/IR pieprasījumu formas, iesniedzot trūkstošo informāciju, un tika veikta tikai teorētiska analīze, nevis pārbaudes uz vietas. Turklāt Komisija nenodrošināja savlaicīgu MET/IR pieprasījumu novērtēšanas informācijas nodošanu lietā iesaistītajiem ražotājiem eksportētājiem, jo to nosūtīja tikai šo uzņēmumu juridiskajiem pārstāvjiem sākotnējās izmeklēšanas laikā.
- (124) FESI arī apgalvoja, ka ražotājiem eksportētājiem, kurus skar sprieduma izpilde, netika nodrošinātas tādas pašas procesuālās garantijas kā standarta antidempinga izmeklēšanā piemērotās un tika piemēroti stingrāki standarti. Komisija nav ņēmusi vērā laika posmu starp TER/IR pieprasījuma iesniegšanu sākotnējai izskatīšanai un šo prasību novērtēšanu. Turklāt ražotājiem eksportētājiem sākotnējās izmeklēšanas laikā ierastās 21 dienas vietā tika noteiktas tikai 15 dienas TER/IR pieprasījumu aizpildīšanai.
- (125) FESI turklāt apgalvoja, ka Komisija *de facto* piemēroja faktus, kas bija pieejami pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, taču Komisija nerīkojās saskaņā ar pamatregulas 18. panta 4. punktā minētajiem procesuālajiem noteikumiem.
- (126) Komisija norāda, ka pamatregulā nav iekļauta prasība Komisijai piešķirt ražotājiem eksportētājiem, kas pieprasa TER/IR, iespēju papildināt trūkstošo faktisko informāciju. Tā atgādina, ka saskaņā ar judikatūru pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kas vēlas iegūt TER/IR atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam. Šajā sakarā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, tādiem kā šajā tiesību normā minētie, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tādējādi, atbilstoši Tiesas nolemtajam *Brosmann* un *Aokang* lietās, iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa piešķiršanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Komisijai ir jānovērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā paredzētie kritēriji TER/IR piešķiršanai (skatīt iepriekš minēto 30. apsvērumu). Tiesības būt uzklusītam attiecas uz personas iespēju izteikt savu viedokli un Komisijas rīcību šā viedokļa izskatīšanā.
- (127) Šai sakarā ir jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma pieprasīt ražotājam eksportētājam papildināt TER/IR pieprasījumu. Kā minēts iepriekšējā apsvērumā, Komisija savu novērtējumu var balstīt uz informāciju, ko sniedzis ražotājs eksportētājs. Jebkurā gadījumā minētie ražotāji eksportētāji nav apstrīdējuši Komisijas veikto TER/IR pieprasījumu novērtējumu, un tie nav arī norādījuši, uz kuriem dokumentiem vai cilvēkiem tie vairs nevar atsaukties. Tāpēc šis apgalvojums ir tik abstrakts, ka iestādes nevar ņemt vērā šīs grūtības, novērtējot TER/IR pieprasījumu. Tā kā minētais arguments ir balstīts uz pieņēmumu, un tas nav pamatots ar precīzām norādēm par to, kuri dokumenti un cilvēki vairs nav pieejami, kā arī par to, kāda ir šo dokumentu un cilvēku nozīme TER/IR pieprasījumu novērtējumā, šis arguments ir jānoraida.
- (128) Attiecībā uz pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu, konkrētajā gadījumā Komisija pieņēma attiecīgo ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, tā šo informāciju nenoraidīja un balstīja savu novērtējumu uz to. Tādēļ Komisija minēto pantu nav piemērojusi. Tas nozīmē, ka nebija vajadzības izmantot pamatregulas 18. panta 4. punktā paredzēto procedūru. 18. panta 4. punktā paredzēto procedūru izmanto gadījumos, kad Komisija plāno noraidīt konkrētu informāciju, ko iesniegusi ieinteresētā persona, un tās vietā izmantot pieejamos faktus.

Atklātās kļūdas TER/IR pieprasījumu novērtējumāi) *TER novērtējums*

- (129) Attiecībā uz 1. kritēriju *FESI* apstrīdēja Komisijas veikto Vjetnamas piegādātāju TER pieprasījumu novērtējumu un apgalvoja, ka tie tika noraidīti galvenokārt pilnīgas informācijas trūkuma dēļ. Attiecībā uz 1. kritēriju *FESI* apgalvoja, ka Komisija ne tikai necentās iegūt trūkstošo informāciju, bet arī nenoteica, kāda informācija būtu bijusi nepieciešama, lai pierādītu, ka valsts iejaukšanās attiecīgo ražotāju eksportētāju uzņēmējdarbības lēmumu pieņemšanā nav nozīmīga. *FESI* arī pieprasīja precīzāku informāciju, kas bija pieņēmuma pamatā tam, ka Vjetnamas piegādātāju uzņēmējdarbības lēmumi netiek pieņemti atbilstīgi tirgus situācijai bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Šajā sakarā *FESI* minēja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta 1. kritēriju valsts iejaukšanās apmēram jābūt lielākam par vienkāršu ietekmi.
- (130) Attiecībā uz 3. kritēriju, atsaucoties uz Tiesas spriedumu lietā T-586/14 *Xinyi OV/Komisija*, *FESI* apgalvoja, ka nodokļu atvieglojumi vai preferenciāli nodokļu režīmi neliecina par tirgus situācijas kropļošanu vai tirgus ekonomikas nepastāvēšanu.
- (131) Attiecībā uz 2. kritēriju *FESI* uzskata, ka tikai revidētu gada pārskatu trūkums nav iemesls, lai atteiktu TER pieprasījumu, jo pat Savienībā nelieliem uzņēmumiem, kuru gada apgrozījums ir zem noteiktas robežas, nav jāsapatavo revidēti pārskati.
- (132) Pamatojoties uz minēto, ieinteresētās personas apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta piemērošanā un nav sniegusi piemērotu paskaidrojumu ražotāju eksportētāju TER pieprasījumu noraidīšanai.
- (133) Attiecībā uz trūkstošo informāciju par 1. kritēriju skatīt 126. apsvērumu, kurš norāda, ka pamatregula neliek Komisijai nodrošināt eksportētājiem, kas iesnieguši TER pieprasījumus, iespēju papildināt iztrūkstošos faktus un pierādīšanas pienākums ir ražotājam eksportētājam, kurš vēlas pieprasīt TER.
- (134) Attiecībā uz pieprasījumu pēc sīkākas informācijas konkrētu Vjetnamas piegādātāju TER/IR pieprasījumos, atbilstīgi kurai Komisija noraidīja 1. kritēriju, Komisija informē, ka šāda informācija Komisijai tika sniegta kā konfidenciāla, jo tā saturēja komercdarbības noslēpumus. Tādēļ pašu šo informāciju nevarēja izpaust, izpaužams ir tikai nekonfidenciāls tās kopsavilkums.
- (135) Attiecībā uz 3. kritēriju tiek paskaidrots, ka ne nodokļu atvieglojumi, ne preferenciāli nodokļu režīmi (ja tādi ir) netika uzskatīti par iemeslu TER pieprasījumu atteikumam.
- (136) Visbeidzot, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā skaidri noteikts, ka uzņēmumiem jābūt vienai pamata grāmatvedības uzskaitēi, kuru neatkarīgi auditē saskaņā ar starptautiskiem grāmatvedības standartiem, un to piemēro jebkuram mērķim. Neviens no šajā lietā iesaistītajiem Vjetnamas piegādātājiem neizpildīja šīs prasības. Kā minēts 33. apsvērumā, novērotās nepilnības bija revidētu pārskatu vai auditoru ziņojumu trūkums, nopietnas problēmas, uz kurām savos ziņojumos norādīja auditori (piemēram, neatbilstība starptautiskajiem grāmatvedības uzskaites standartiem), un pretrunas attiecībā uz aizņēmumiem noteiktos pārskatos, kas iekļauti TER pieprasījuma formā, un finanšu pārskatos.
- (137) Tādēļ visi *FESI* iesniegtie prasījumi tika noraidīti, un 30. līdz 37. apsvērumā minētie fakti tika apstiprināti.

ii) *IR novērtējums*

- (138) *FESI*, atsaucoties uz 2. kritēriju, apgalvoja, ka Komisija nepierādīja, ka eksporta pārdošanas apmēri netika brīvi noteikti, un tādēļ Komisijai bija jānosaka, vai un kādā apmērā eksporta cenas ietekmēja valsts iejaukšanās.

- (139) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka konstatējums par to, ka eksporta apjomi netika brīvi noteikti, ir pretrunā sākotnējās izmeklēšanas rezultātiem, kas saistīti ar OEM pārdošanas apjomiem, kur tika noteikts ka importētāji, piemēram, *Puma*, patstāvīgi veica pētniecības un attīstības darbu, kā arī izejvielu ieguvu, veicot iepirkumu no saviem piegādātājiem. Pamatojoties uz šo, tika apgalvots, ka *Puma* un *Timberland* bija nozīmīga kontrole pār ražošanas procesu un specifikācijām un ka tādēļ valstij šeit nebija iespējas iejaukties.
- (140) Kā jau minēts 39. apsvērumā, pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas pieprasīt IR. Kā jau paskaidrots 47. apsvērumā, ražotāji eksportētāji nespēja pierādīt, ka komercdarbības lēmumi tika pieņemti bez valsts iejaukšanās. Tiek arī norādīts, ka 2. kritērijs neattiecas tikai uz eksporta cenām, bet uz eksporta apjomiem kopumā, tostarp eksporta cenām un apjomu, un citiem tirdzniecības apstākļiem un nosacījumiem, kuri būtu jānosaka brīvi, bez valsts iejaukšanās.
- (141) Pamatojot savu viedokli par to, ka eksporta cenas tika noteiktas brīvi, *FESI* atsaucās uz pagaidu regulas 269. apsvērumu. Taču minētais apsvēruma ir attiecināts uz Savienības importētāju tālākpārdošanas cenām, un tādēļ tas netiek uzskatīts par piemērotu pamatu, lai ražotājiem eksportētājiem veidotos pašāvība uz eksporta cenām. Līdzīgi arī atsaucē uz pagaidu regulas 132. apsvērumu un apstrīdētās regulas 135. apsvērumu attiecināma uz pielāgojumiem, kas veicami normālajai vērtībai, kad tā tiek salīdzināta ar eksporta cenu, un neļauj secināt, vai Vjetnamas uzņēmumu eksporta apjomi tika noteikti brīvi.
- (142) Turklāt *FESI* apgalvoja, ka Komisija arī nav sniegusi paskaidrojumu par to, kā tā nonākusi pie slēdziena, ka pastāvētu antidempinga pasākuma apiešanas risks, ja attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem tiktu noteikta individuāla maksājuma likme, kas būtu IR kritēriju pamatā.
- (143) Attiecībā uz apiešanas risku, šis ir tikai viens no pieciem kritērijiem, kas minēti pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem). Saskaņā ar šo pantu ražotājiem eksportētājiem būtu jāatbilst visiem pieciem kritērijiem. Tādēļ neatbilstība vienam vai vairākiem kritērijiem ir pietiekams iemesls, lai noraidītu IR pieprasījumu bez pārējo kritēriju pārbaudes.

Timberland piegādātāji

- (144) *FESI* apstrīdēja apgalvojumu iepriekš minētajā 20. apsvērumā, saskaņā ar kuru viens *Timberland* piegādātājs, *General Shoes Limited*, pieteikumā valsts tiesai nepareizi tika identificēts kā piegādātājs no Ķīnas, lai gan uzņēmums veica uzņēmējdarbību Vjetnamā. *FESI* iebilda, ka Komisijai būtu jau agrāk bijis jānoskaidro šis apstāklis, un apgalvoja, ka ir iespējams viegli konstatēt, ka uzņēmums ir Ķīnas uzņēmums. Viņi apgalvoja, ka, lai gan uzņēmums tik tiešām atlasē formā un sākotnējā izmeklēšanā iesniegtajā TER/IR pieprasījumā iekļauts ar citu nosaukumu (t. i., kā *General Footwear Ltd*), tāds nosaukums *Timberland* pieteikumā valsts tiesai (t. i., *General Shoes Ltd*), visticamāk, radies nepareiza tulkojuma dēļ. Tādēļ Ķīnas uzņēmuma *General Footwear Ltd* TER/IR pieprasījums būtu bijis jāizvērtē, bet *General Shoes Ltd* TER/IR pieprasījuma izvērtēšana bija acīmredzama kļūda, ciktāl uz to attiecināms *Timberland* atmaksas pieprasījums. Tādēļ šāds novērtējums ir jāpielāgo un jāizlabo.
- (145) *General Footwear Ltd* ir daļa no uzņēmumu grupas, kurai ir saistīti uzņēmumi Ķīnā un Vjetnamā. Gan ražotājs Vjetnamā, gan otrs ražotājs Ķīnā iesniedza TER/IR pieprasījumus sākotnējās izmeklēšanas ietvaros. Ķīnas uzņēmuma TER/IR pieprasījumā konsekvēnti norādīts nosaukums "*General Footwear Ltd*" ar adresi Ķīnā. Ražotājs Vjetnamā ir nodēvēts par "*General Shoes Ltd*". Taču attiecīgā TER/IR pieprasījumu forma ir neviennozīmīga neatkarīgi no tā, vai faktiski to iesniedzis Ķīnas vai Vjetnamas uzņēmums. Tādēļ bija nepamatoti uzskatīt, ka valsts tiesā iesniegtajā lietā minētais uzņēmums ir no Vjetnamas. Jebkurā gadījumā, kritēriji, kas attiecībā uz TER pieprasījumiem uzskaitīti pamatregulas 2. panta 7. punktā un attiecībā uz IR pieprasījumiem uzskaitīti pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem), vienlīdz piemērojami Ķīnas un Vjetnamas ražotājiem, jo gan ĶTR, gan Vjetnama tiek vērtētas kā valstis, kurās nav tirgus ekonomikas.
- (146) Vjetnamas uzņēmums *General Shoes Ltd* bija arī citu importētāju, ne tikai *Timberland* piegādātājs, un tā TER/IR pieprasījums netika vērtēts tikai *Timberland* atmaksas pieprasījuma kontekstā. TER/IR pieprasījums ir novērtēts atbilstīgi vispārīgiem noteikumiem, kādos uzņēmums darbojas, un tas neattiecas uz noteiktiem darījumiem vai noteiktiem klientiem Savienībā. Tādēļ šāda novērtējuma iznākums ir piemērojams attiecīgajam ražotājam eksportētājam, un tādēļ šeit nav novērojama acīmredzama kļūda saistībā ar *Timberland* atmaksas pieprasījumiem.

- (147) Jebkurā gadījumā Komisijas nodoms vēl joprojām ir izvērtēt "General Footwear Ltd" (Ķīna) TER/IR pieprasījumu. Lai ievērotu labas pārvaldības principu un nevajadzīgi neaizkavētu šobrīd aktīvo sprieduma īstenošanu, šis novērtējums būs atsevišķa tiesību akta priekšmets.

Iebildums saistībā ar atmaksas pieprasījumiem

- (148) Viens importētājs atzina, ka neviens no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nebija tā piegādātājs, un tādēļ tas uzskatīja, ka secinājumi nav attiecināmi uz tā gadījumu. Šī persona apgalvoja, ka pašreizējās sprieduma īstenošanas secinājumi nevar kalpot par pamatu, lai noraidītu tās atmaksas pieprasījumus, kas iesniegti valsts muitā. Importētājs arī pieprasīja, lai tā piegādātāju TER/IR pieprasījumi tiktu izmeklēti, pamatojoties uz dokumentiem, ko Komisijai iesnieguši attiecīgie Beļģijas muitas dienesti.
- (149) Attiecībā uz augstāk minēto pieprasījumu Komisija atsauca uz Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/223 ⁽⁴²⁾, ar ko izveido procedūru, kura jāievēro šajā gadījumā. Konkrētāk, saskaņā ar šīs regulas 1. un 2. pantu Komisija izvērtēs atbilstošos TER/IR pieprasījumus, tiklīdz tā būs saņēmusi dokumentāciju no attiecīgajiem muitas dienestiem.

D. SECINĀJUMI

- (150) Ņemot vērā sniegtās piezīmes un to analīzi, tika secināts, ka par laika posmu, kurā bija piemērojama apstrīdētā regula, attiecībā uz attiecīgajiem četrpadsmit ražotājiem eksportētājiem būtu atkārtoti jāuzliek atlikušais antidempinga maksājums, kas piemērojams Vjetnamai.

E. INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA

- (151) Attiecīgie ražotāji eksportētāji un visas personas, kas pieteicās, tika informētas par būtiskiem apstākļiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija paredzēts ierosināt galīgo antidempinga maksājumu atkārtotu uzlikšanu četrpadsmit attiecīgo ražotāju eksportētāju importam. Tām tika dots laiks, kurā tās pēc informācijas izpaušanas varēja iesniegt apsvērumus.
- (152) Šī regula ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo uzliek galīgo antidempinga maksājumu tādu Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kam ir ādas vai mākslīgās ādas virsa, izņemot sporta apavus, apavus, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas, čības un citus telpās

⁽⁴²⁾ Komisijas 2016. gada 17. februāra Īstenošanas regula (ES) 2016/223, ar ko paredz procedūru tādu konkrētu tirgus ekonomikas režīma un individuālā režīma pieprasījumu novērtējumam, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji no Ķīnas un Vjetnamas, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV L 41, 18.2.2016., 3. lpp.).

valkājamus apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, kurus ražo šīs Regulas II pielikumā uzskaitītie ražotāji eksportētāji, kurus klasificē ar KN kodiem 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴³⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00 ⁽⁴⁴⁾ un kuri importēti Regulas (EK) Nr. 1472/2006 un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1294/2009 piemērošanas laikā. *Taric* kodi norādīti šīs regulas I pielikumā.

2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “sporta apavi” ir apavi Regulas (EK) Nr. 1719/2005 I pielikuma 64. nodaļas 1. piezīmes nozīmē,
- “apavi, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas” ir apavi ar CIF cenu par vienu pāri, kas nav mazāka par EUR 7,5, kurus izmanto sporta aktivitātēs, kuros ir vienkārtas vai vairākkārtu formētas zoles, kas nav pildītas, izgatavotas no sintētiskiem materiāliem, kas īpaši paredzēti vertikālu un sānu kustību triecienu amortizēšanai, un ar tādām tehniskām iezīmēm kā, piemēram, hermētiskas ieliekamas zolītes, kas pildītas ar gāzi vai šķidrumu, mehāniskām sastāvdaļām, kas absorbē vai neitralizē triecienu, vai ar tādiem materiāliem kā zema blīvuma polimēri, un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- “apavi ar aizsargplāksnīti purngalā” ir apavi, kuru purngalā iestrādāta aizsargplāksnīte ar triecienizturību vismaz 100 džoulu ⁽⁴⁵⁾ un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00,
- “čības un citi telpās valkājami apavi” ir apavi, kurus klasificē ar KN kodu ex 6405 10 00.

3. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro to ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, kuri minēti 1. punktā un kurus ražo šīs Regulas II pielikumā uzskaitītie ražotāji eksportētāji, ir 10 %.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 553/2006. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgo antidempinga maksājumu likmi, atbrīvo.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽⁴³⁾ Saskaņā ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 301, 31.10.2006., 1. lpp.), šo KN kodu 2007. gada 1. janvārī aizstāja ar KN kodiem ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 un ex 6403 99 05.

⁽⁴⁴⁾ Noteikts Komisijas 2005. gada 27. oktobra Regulā (EK) Nr. 1719/2005 par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā (OV L 286, 28.10.2005., 1. lpp.). Ietvertos ražojumus nosaka, kopā skatot 1. panta 1. punktā un atbilstīgajos KN kodos sniegto ražojuma aprakstu.

⁽⁴⁵⁾ Triecienizturību mēra saskaņā ar Eiropas standartiem EN345 vai EN346.

⁽⁴⁶⁾ Skatīt 43. zemsvitras piezīmi.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 13. septembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

I PIELIKUMS

Taric kodī apaviem ar ādas vai mākslīgās ādas virsu, kā noteikts 1. pantā

a) no 2006. gada 7. oktobra:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80

b) no 2007. gada 1. janvāra:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80

c) no 2007. gada 7. septembra:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 un 6405 10 00 89

II PIELIKUMS

Ražotāju eksportētāju saraksts

Ražotāja eksportētāja nosaukums

Best Royal Co., Ltd

Lac Cuong Footwear Co., Ltd

Lac Ty Co., Ltd

Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company)

VMC Royal Co., Ltd

Freetrend Industrial Ltd. un tā saistītais uzņēmums *Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd*

Fulgent Sun Footwear Co., Ltd.

General Shoes Ltd.

Golden Star Co., Ltd.

Golden Top Company Co., Ltd.

Kingmaker Footwear Co., Ltd

Tripes Enterprise Inc.

Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.
